IGOR BOBYREV

Donetsk is waarschijnlijk een van de meest onfortuinlijke plekken in Europa om op dit moment te wonen. Daarom enkele gedichten van de Russischtalige Oekraïner Igor Bobyrev, die in Donetsk werd geboren en er in de tang van de geschiedenis vastzit. Zijn gedichten zijn vertaald door Pieter Boulogne, professor Russische literatuur aan de KU Leuven en vertaler met een neus voor onconventionele Russischtalige literatuur. De bundel *Metro en Mobilisatie* is in september 2024 bij Leesmagazijn verschenen. — *J.G.*

iedereen lijkt [tegenwoordig]
[ergens] heel bang [voor] te zijn
voor angst
voor poëzie
voor communicatie
voor persoonlijk contact
gewoon voor mensen die ze kennen
en die ze niet kennen
en die ze
nooit zullen zien
maar die
hun iets kunnen zeggen
hun iets kunnen doen
ik wil zeggen
dat mensen in onze situatie
gewoonweg bang moeten zijn
[het is voor hen noodzakelijk]
om door iemand verdrukt te worden
thuis
of op het werk
anders is het gedaan
[uitzichtloos]
kunnen ze niets meer
dan kunnen ze niet anders meer
dan zich buigen over zichzelf
terwijl mensen zich helemaal niet willen buigen
over zichzelf
en zien
hoe ze vanbinnen zijn
en dus zijn
angst
poetin
navalny
de oorlog
de koers van de dollar
heel belangrijk
om hun aandacht af te leiden
van [werkelijk belangrijke]
spirituele problemen

mij lijkt het iets mentaals
een kronkel die de psyche maakt
[bij het veranderen van natie]
wanneer volwassen mannen gaan krijsen
en homoseksuelen na gaan jagen
al is het nu
een soort manie
om de vijand te zien
in wat je niet kan uitroeien
hoewel homo's voor hen uiteraard
geen gevaar inhouden
[laat staan dat ze in staat zouden zijn
wie dan ook te perverteren]
ze moeten gewoon schreeuwen
iemand liefhebben of [omgekeerd] haten
ergens een bedreiging in zien
een vriendin schrijft
trek weg homo's worden
als joden onder de nazi's
maar waarheen dan
...
wat fijn om triest te zijn in letland
in een kamer door het raam te turen
denkend aan het droeve lot van oekraïne
denkend dat je niet zou willen ruilen
en krokodillentranen huilen